

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 4015-08-24 מדינת ישראל נ' שיינקר(עצור/אסיר בפיקוח)

לפני כבוד השופטת אפרת פינק

המאשימה:

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז מרכז

נגד

הנאשמת:

שלי שיינקר

באמצעות עו"ד שמשון וייס

הכרעת דין

מבוא

1. אומר בפתח הדברים, כי אני מזכה את הנאשמת מכלל עבירות התקיפה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 382(ד) לחוק העונשין, התשל"ז – 1977, שיוחסו לה באישומים הבאים: 3 עבירות באישום הראשון; 4 עבירות באישום השני; 5 עבירות באישום השלישי; 5 עבירות באישום הרביעי; 5 עבירות באישום החמישי; 4 עבירות באישום השביעי; 3 עבירות באישום השמיני; עבירה אחרת באישום התשיעי; ו- 3 עבירות באישום העשירי (ובסך הכל 33 עבירות).
- כן מורה על זיכוייה של הנאשמת מעבירה אחת של תקיפה חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 368ב(א) לחוק העונשין, בכל אחד מהאישומים השני והשלישי והתשיעי (ובסך הכל 3 עבירות).
2. זיכוייה של הנאשמת אינו משום שלא ביצעה את מלוא המעשים שיוחסו לה בכתב האישום, אלא בשל שני טעמים משפטיים גרידא: האחד, אין מקום להרשיע בעבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות, במקום בו עבירות אלו נבלעות בעבירות של התעללות, לפי סעיף 368ג לחוק העונשין,

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 4015-08-24 מדינת ישראל נ' שיינקר(עצור/אסיר בפיקוח)

ובגין אותם אירועים ממש; השני, חלק מהמעשים שהוגדרו כתקיפה הגורמת חבלה עונים למעשה להגדרה של תקיפה בנסיבות מחמירות; והכל כפי שיפורט להלן.

3. אני מרשיעה את הנאשמת בעבירות הבאות: 9 עבירות של התעללות, וזאת במסגרת האישומים הראשון, השני, השלישי, הרביעי, החמישי, השביעי, השמיני, התשיעי והעשירי; 33 עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות הגורמת חבלה של ממש, וזאת במסגרת האישומים הראשון, השני, השלישי, הרביעי, החמישי, השישי, השביעי, השמיני, התשיעי והעשירי; ו-2 עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות, וזאת במסגרת האישומים האחד-עשר והשנים-עשר.

כתב האישום

4. נגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירות כדלקמן:

באישום הראשון – עבירה של התעללות בקטין חסר ישע על ידי אחראי, 6 עבירות של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש, ו-3 עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות;

באישום השני – עבירה של התעללות בקטין חסר ישע על ידי אחראי, 2 עבירות של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש, ו-4 עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות;

באישום השלישי – עבירה של התעללות בקטין חסר ישע על ידי אחראי, 6 עבירות של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש, ו-5 עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות;

באישום הרביעי – עבירה של התעללות בקטין חסר ישע על ידי אחראי, עבירה של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש, ו-5 עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות;

באישום החמישי – עבירה של התעללות בקטין חסר ישע על ידי אחראי, 3 עבירות של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש, ו-5 עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות;

באישום השישי – 2 עבירות של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש;

באישום השביעי – עבירה של התעללות בקטין חסר ישע על ידי אחראי, 2 עבירות של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש, ו-4 עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות;

באישום השמיני – עבירה של התעללות בקטין חסר ישע על ידי אחראי, 4 עבירות של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש, ו-3 עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות;

באישום התשיעי – עבירה של התעללות בקטין חסר ישע על ידי אחראי, 5 עבירות של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש, ועבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות;

באישום העשירי – התעללות בקטין חסר ישע על ידי אחראי, 5 עבירות של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש, ו-3 עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות;

ובכל אחד מהאישומים האחד-עשר והשנים-עשר – עבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 4015-08-24 מדינת ישראל נ' שיינקר(עצור/אסיר בפיקוח)

5. לפי המיוחס בכתב האישום, הנאשמת עבדה כסייעת ב"גן השקוף" – גן ילדים פרטי בנתניה – בכיתת הפעוטות בה מטופלים ילדים מגיל שבעה חודשים ועד גיל שנה וחצי, וזאת מיום 7.7.23 ועד ליום 26.6.24. במהלך התקופה, עבדה בכיתה זו סייעת נוספת ולעתים אשת צוות מתחלפת, אולם בהזדמנויות שונות היתה הנאשמת אשת הצוות היחידה. מתייעוד המצלמות בגן מיום 29.5.24 ועד ליום 27.6.24, במהלכם עבדה הנאשמת 15 ימים, עולה כי ב-13 ימים מתוכם ביצעה מעשי התעללות ותקיפה כלפי פעוטות בכיתה, בכ-60 אירועים.
6. האישום הראשון מייחס, כי הנאשמת התעללה בפעוטה א.א., ילידת פברואר 2023, ותקפה אותה בהזדמנויות שונות: ביום 2.6.24, בשעה 10:50 לערך, הכתה הנאשמת את א.א., שניסתה לטפס על כיסא, וכתוצאה מכך נפלה א.א. על ישבנה, חשה כאב והחלה לבכות, והנאשמת התעלמה; ביום 9.6.24, בשעה 10:34 לערך, הנאשמת משכה בחוזקה את א.א., שהיתה בלול, בזרועה, והטיחה אותה במשטח הפעילות, ו-א.א. נבהלה וחשה כאב; ביום 9.6.24, בשעה 12:29 לערך, הנאשמת הכתה את א.א. בראשה כשזו ניסתה למשוך כיסא אוכל, היא חשה כאב והחלה לבכות, והנאשמת התעלמה; ביום 10.6.24, בשעה 12:31 לערך, א.א. עמדה בלול בוכה, הנאשמת התקרבה ו-א.א. התיישרה, הנאשמת נתנה לה בובה ודחפה אותה בחוזקה ו-א.א. נשכבה; ביום 13.6.24, בשעה 10:37 לערך, הנאשמת חבטה בראשה של א.א. באמצעות ידה, ו-א.א. נפלה וחשה כאב; ביום 18.6.24, בשעה 9:12 לערך, הנאשמת הרימה את א.א. מזרועותיה, לקחה את הבד שאחזה, הכתה את א.א. בראשה באמצעות ידה, ו-א.א. חשה כאב ובכתה. הנאשמת הצמידה את פיה לידה של א.א., הושיבה אותה על כיסא, ובהמשך הלכה לידה והכתה אותה בראשה; ביום 18.6.24, בשעה 9:36 לערך, הנאשמת בעטה ב-א.א. כששיחקה על הרצפה; ביום 18.6.24, בשעה 10:42 לערך, הנאשמת משכה את א.א. מיד אחת, ו-א.א. נפלה, ראשה נחבט ברצפה, היא חשה כאב והחלה לבכות.
7. לפי המיוחס באישום השני, הנאשמת התעללה בפעוט ב.ב., יליד מרץ 2023, ותקפה אותו בהזדמנויות שונות: ביום 30.5.24, בשעה 14:37 לערך, הנאשמת תפסה את ב.ב., שעמד בלול, במותנו, משכה אותו, צבטה אותו והכתה אותו בידו; ביום 2.6.24, בשעה 10:53 לערך, הנאשמת הכתה את ב.ב. בפניו בחוזקה עד כי ראשו נשמט לאחור, הוא חש כאב ונבהל והחל לבכות, הנאשמת תפסה אותו בזרועותיו בחוזקה, הושיבה אותו על כיסא, והתעלמה מבכיו; ביום 10.6.24, בשעה 12:17 לערך, הנאשמת תפסה את ב.ב. בזרועו בחוזקה והפילה אותו על ישבנו; ביום 13.6.24, בשעה 10:36 לערך, הנאשמת משכה דבר מה מידו של ב.ב., וכתוצאה מכך הוא הוטח ברצפה; ביום 16.6.24, בשעה 12:29 לערך, סטרה הנאשמת ל-ב.ב. בפניו, עת ישב על כיסא ליד השולחן ללא מעש, הוא נבהל וחש כאב. בהמשך, בשעה 12:30 לערך, התיזה חומר ניקוי על השולחן ו-ב.ב. נבהל והחל לבכות.
8. האישום השלישי מייחס, כי הנאשמת התעללה בפעוט ג.ג., יליד מרץ 2023, ותקפה אותו בהזדמנויות שונות: ביום 3.6.24, בשעה 10:39 לערך, הנאשמת משכה את ג.ג. בזרוע אחת בחוזקה, הניפה אותו, והטיחה אותו לרצפה, ג.ג. נחבט בפניו ברצפה, חש כאב והחל לבכות; ביום 3.6.24, בשעה 16:03 לערך, הנאשמת תפסה ברגלו של ג.ג., גררה אותו על הרצפה לכיוונה, תפסה בידו, הושיבה אותו, משכה בשערותיו בחוזקה על מנת לאסוף אותן בעודו מתנגד, ו-ג.ג.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 4015-08-24 מדינת ישראל נ' שיינקר(עצור/אסיר בפיקוח)

חש כאב; ביום 6.6.24, בשעה 9:12 לערך, הפיל ג.ג את הטלפון הנייד של הנאשמת, אותו החזיקה עת ישבה לצדו, ובתגובה היא סטרה לו בלחיו, הוא חש כאב והחל לבכות, והנאשמת התעלמה; ביום 6.6.24, בשעה 10:17 לערך, הנאשמת הכתה את ג.ג בידו, כשהוא הושיט את ידו לעבר פעוט אחר, והוא חש כאב; ביום 9.6.24, בשעה 9:23 לערך, הנאשמת הרימה את ג.ג מכיסא האוכל, והשליכה אותו על המזרן; ביום 9.6.24, בשעה 9:56 לערך, הנאשמת חיתלה את ג.ג, ובתוך כך הכתה אותו בפלג גופו התחתון; ביום 9.6.24, בשעה 11:13 לערך, הנאשמת סטרה לג.ג בלחיו, בתגובה לכך שהכה פעוט אחר, משכה אותו בזרועו והושיבה אותו על הרצפה, ו-ג.ג חש כאב והחל לבכות; ביום 18.6.24, בשעה 11:52 לערך, הנאשמת ריססה תרסיס ניקוי לעבר ג.ג, והחומר השפריץ על פניו, אף שהיתה מודעת כי הוא סובל מאסטמה; ביום 19.6.24, בשעה 11:03 לערך, הנאשמת דחפה את ג.ג והכתה אותו בפניו כשהוא התקרב אליה, וכתוצאה מכך ג.ג נהדף לאחור ונשכב; ביום 19.6.24, בשעה 12:00 לערך, ניגשה הנאשמת לג.ג שעמד על מזרן, תפסה אותו והשליכה אותו בחוזקה על המזרן, וראשו נחבט במזרן; ביום 20.6.24, בשעה 10:54 לערך, הנאשמת הכתה את ג.ג בידו, בתגובה לנגיעתו בפעוט אחר, וכתוצאה מכך ג.ג חש כאב.

9. האישום הרביעי מייחס, כי הנאשמת התעללה בפעוט ד.ד, יליד יוני 2023, ותקפה אותו בהזדמנויות שונות: ביום 30.5.24, בשעה 14:50 לערך, הנאשמת לקחה מ-ד.ד בחוזקה מוצץ שלקח מפעוטה אחרת, נתנה אותו לאותה פעוטה, אחזה בפניו בחוזקה, קרבה את פניה אליו, נישקה אותו והצמידה את פיה לפניו; ביום 2.6.24, בשעה 10:51 לערך, הנאשמת הכתה את ד.ד בפניו והוא נדחף לאחור; ביום 7.6.24, בשעה 9:36 לערך, הנאשמת הרימה את ד.ד והשליכה אותו בלול; ביום 10.6.24, בשעה 9:45 לערך, ניצרה הנאשמת את הלול בו עמד ד.ד, משכה אותו בידו, תפסה את ידו, הפילה אותו למזרן שבלול, ומשכה אותו מידיה והוא נשכב על בטנו; ביום 13.6.24, בשעה 15:39 לערך, הנאשמת משכה את ד.ד בזרוע אחת, הטיחה אותו לרצפה, והוא נחבט, חש כאב ובכה; ביום 19.6.24, בשעה 11:09 לערך, הנאשמת דחפה את ד.ד בחוזקה מראשו, על מנת להזיזו מכיסא, ו-ד.ד נפל לרצפה.

10. לפי המיוחס באישום החמישי, הנאשמת התעללה בפעוט ו.ו, יליד אוקטובר 2023, ותקפה אותו בהזדמנויות שונות: ביום 9.6.24, בשעה 9:35, הנאשמת הכתה את ו.ו בלחיו כשסירב להמשיך לאכול, הוא חש כאב והחל לבכות. הנאשמת ניקתה את פניו בבד בעודו בוכה, ואז הצמידה את הבד לפניו כשהוא מנסה להתנגד, תפסה בפניו והצמידה את פיה לאפו, בעודו בוכה ומתנגד; ביום 13.6.24, בשעה 10:40 לערך, הנאשמת משכה את ו.ו בחוזקה בזרועו מן הפופו עליו ישן, השליכה אותו על משטח הפעילות, ו-ו.ו נבהל וחש כאב. כעבור כדקה, בעטה הנאשמת בראשו של ו.ו, בעת ששכב על בטנו על משטח הפעילות, והוא נבהל, חש כאב והחל לבכות; ביום 13.6.24, בשעה 10:51 לערך, ו.ו זחל תחת כיסא ושולחן, הנאשמת משכה אותו בכוח ברגליו, הרימה אותו, והשליכה אותו ללול מגובה, והוא הוטח במזרן; ביום 18.6.24, בשעה 10:36 לערך, הנאשמת דחפה את ו.ו, שזחל אליה, וכשהתקרב אליה פעם נוספת, דחפה את ראשו בעוצמה שהביאה לכך שהוטח בצעצוע רך שהיה על הרצפה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 4015-08-24 מדינת ישראל נ' שיינקר(עצור/אסיר בפיקוח)

11. האישום השישי מייחס, כי ביום 10.6.24, בשעה 19:12 לערך, הנאשמת תפסה את ח.ח, פעוט יליד מרץ 2023, ביד אחת, הרימה אותו והטיחה אותו למשטח הפעילות, והוא נחבט בו וחש כאב. כמו כן, ביום 13.6.24, בשעה 10:37 לערך, לקחה הנאשמת צעצוע עמו שיחק ח.ח, הכתה אותו במצח, וראשו הוטח לאחור והוא חש כאב והחל לבכות, והנאשמת התעלמה.
12. לפי המיוחס באישום השביעי, הנאשמת התעללה בפעוטה ט.ט, ילידת אפריל 2023, ותקפה אותה בהזדמנויות שונות: ביום 7.6.24, בשעה 9:37 לערך, הנאשמת השליכה את ט.ט על המזרן, עת עמדה עליו; ביום 9.6.24, בשעה 9:21 לערך, הנאשמת תפסה את הבקבוק שאחזה ט.ט, ובידה השנייה תפסה בחוזקה את שערותיה ומשכה אותן, ו-ט.ט נבהלה, חשה כאב ובכתה; ביום 9.6.24, בשעה 10:26 לערך, הנאשמת משכה בזרועותיה את ט.ט בעודה ישנה, והטיחה אותה ברצפה. ט.ט המשיכה לישון; ביום 9.6.24, בשעה 10:33 לערך, הנאשמת בעטה בפניה של ט.ט שישנה על הרצפה. בהמשך הכניסה מוצץ לפיה. תפסה את זרועה בחוזקה, הרימה והושיבה אותה, ו-ט.ט נבהלה וחשה כאב; ביום 19.6.24, בשעה 12:06 לערך, הנאשמת משכה את ט.ט ביד אחת בעוצמה, וראשה של ט.ט הוטח במזרן עליו ישבה.
13. האישום השמיני מייחס, כי הנאשמת התעללה ותקפה את כ.כ, פעוט יליד אפריל 2023, בהזדמנויות שונות: ביום 9.6.24, בשעה 9:17 לערך, הרימה הנאשמת את כ.כ מכיסא האוכל בו ישב, נשאה אותו, והשליכה אותו ללול מגובה, והוא נחבט בו; ביום 9.6.24, בשעה 9:56 לערך, הנאשמת תפסה את ראשו של כ.כ, ששכב לישון בלול והתרומם מעט עם ראשו, והטיחה אותו במזרן; ביום 9.6.24, בשעה 10:32 לערך, הנאשמת משכה את כ.כ בזרוע אחת, עת ישן בלול, הניפה אותו והטיחה אותו לרצפה בחוזקה. גופו וראשו נחבטו במשטח הפעילות, הוא נבהל וחש כאב; ביום 10.6.24, בשעה 10:28 לערך, הנאשמת ניגבה את ידיו של כ.כ בנייר, הכתה אותו בפניו, וראשו נחבט במשענת הכיסא בו ישב, הוא חש כאב והחל לבכות. הנאשמת המשיכה לנקות את ידיו והכתה אותו בפניו פעם נוספת, בעודו בוכה; ביום 13.6.24, בשעה 10:40, הנאשמת משכה בשערותיו של כ.כ בחוזקה, עת ישב בכיסא אוכל וניסה לקום, הכניסה את רגליו לכיסא, והטיחה את ראשו בחוזקה במגש. כ.כ חש כאב, החל לבכות, והנאשמת התעלמה; ביום 17.6.24, בשעה 9:54 לערך, הנאשמת הרימה את כ.כ מזרועותיו והשליכה אותו מגובה אל משטח הפעילות, והוא הוטח בו וחש כאב.
14. האישום התשיעי מייחס, כי הנאשמת התעללה בפעוט ל.ל, יליד מרץ 2023, ותקפה אותו בהזדמנויות שונות: ביום 9.6.24, בשעה 10:30 לערך, הנאשמת משכה את ל.ל בכוח בזרועו בעודו ישן, הושיבה אותו, הוא נבהל וחש כאב; ביום 10.6.24, בשעה 9:18 לערך, הנאשמת בדקה את החיתול של ל.ל, והשליכה אותו על מזרן; ביום 13.6.24, בשעה 10:42 לערך, הנאשמת גררה כיסא אוכל, שפגע בראשו של ל.ל שישב בדרכו, הנאשמת הבחינה בכך והמשיכה לגרור את הכיסא ולדחוף את ל.ל באמצעותו, והוא המשיך להיפגע מהכיסא בראשו. ל.ל חש כאב והחל לבכות, הנאשמת ניגשה אליו בעודו בוכה על הרצפה, תפסה אותו בחוזקה בשערותיו, צבטה אותו בלחיו, הרימה אותו מזרועותיו והושיבה אותו באגרסיביות בכיסא, כשהוא ממשך לבכות, והתעלמה מבכיו; ביום 18.6.24, בשעה 9:13 לערך, הנאשמת צעקה לעבר ל.ל, הכתה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 4015-08-24 מדינת ישראל נ' שיינקר(עצור/אסיר בפיקוח)

את ראשו בעוצמה, והוא חש כאב; ביום 18.6.24, בשעה 9:18 לערך, הנאשמת הכתה את ל.ל במצחו, ראשו הוטח לאחור והוא חש כאב.

15. לפי המיוחס באישום העשירי, הנאשמת התעללה בפעוטה מ.מ, ילידת פברואר 2023, ותקפה אותה בהזדמנויות שונות: ביום 30.5.24, בשעה 14:07 לערך, מ.מ החלה להתעורר וזזה על המזרן, הנאשמת משכה אותה חזרה למזרן, טפחה על גבה והכתה את ראשה; ביום 30.5.24, בשעה 14:37 לערך, כש-מ.מ לא נרדמה, הנאשמת משכה אותה בחוזקה בזרועה, הטיחה אותה למזרן על מנת להושיבה; ביום 2.6.24, בשעה 11:41 לערך, הנאשמת בעטה בגבה של מ.מ, לאחר שהשכיבה אותה לישון; ביום 9.6.24, בשעה 9:25 לערך, הנאשמת תפסה בשערותיה של מ.מ, משכה אותה וסטררה לה בעוצמה בלחיה פעמיים, מ.מ חשה כאב והחלה לבכות. הנאשמת אספה את שערותיה באופן אגרסיבי, תוך ש-מ.מ ממשיכה לבכות, והנאשמת התעלמה מבכייה; ביום 9.6.24, בשעה 10:27 לערך, הנאשמת הרימה את מ.מ, שישנה, כשהיא אוחזת בחוזקה בזרועה, הלכה עמה, והטיחה אותה ברצפה. מ.מ נבהלה, חשה כאב והחלה לבכות; ביום 10.6.24, בשעה 10:34 לערך, על מנת להזיז את מ.מ ממזרן עליו שכבה, תפסה אותה הנאשמת בחוזקה בזרוע אחת, השליכה אותה על הרצפה, ו-מ.מ חשה כאב; ביום 10.6.24, בשעה 15:23, הנאשמת תפסה את מ.מ בזרועותיה עת ישנה, הרימה אותה והשליכה אותה על משטח הפעילות, ראשה של מ.מ נחבט בו, היא חשה כאב, ומיד הנאשמת הושיבה אותה על המשטח.

16. האישום האחד-אשר מייחס כי ביום 6.6.24, בשעה 10:17 לערך, קמה הנאשמת בעודה אוחזת ב-נ.נ, פעוט יליד פברואר 2023, שישב עליה, הצמידה את פיה לידו, והטיחה אותו בחוזקה בלול.

17. האישום השנים-עשר מייחס, כי ביום 9.6.24, בשעה 9:18 לערך, הנאשמת הכתה את ס.ס, פעוט יליד דצמבר 2022, בראשו, הוא נבהל ונאלץ לבלום בידיו על מנת שלא יתקל בקיר.

תמצית המחלוקת

18. כתב האישום מבוסס, רובו ככולו, על תיעוד מצולם של התנהלות הנאשמת בגן. כלל הסרטונים והראיות הוגשו בהסכמה, לא נשמעו עדויות, למעט הקרנת חלקים מהסרטונים הנוגעים, כאמור, לסוגיות שבמחלוקת, כפי שיתוארו להלן.

19. התביעה טענה כי התיעוד המצולם של התנהלות הנאשמת מבסס את כל העבירות שיוחסו לה בכתב האישום. לטענתה, בהתאם לפסיקה הנוגעת להגדרת מעשה כעבירה של תקיפה, כעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש או כעבירה של התעללות, יש להרשיעה בכל העבירות שיוחסו לה, מלבד עבירה אחת של תקיפה שיוחסה לה בגין השפרצת חומר ניקוי לעבר ג.ג, ממנה חזרה בה התביעה במסגרת השלמת סיכומיה.

התביעה טענה, כי בכל מקרה בו הנאשמת הפעילה כוח כלפי פעוטות, ללא גרימת מכאוב או חבלה, יש להרשיעה בעבירה של תקיפה. כך למשל, גם השפרצה של חומר ניקוי לעבר פעוט מהווה עבירה של תקיפה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 4015-08-24 מדינת ישראל נ' שיינקר(עצור/אסיר בפיקוח)

כן טענה, כי ניתן להבחין בין האירועים המהווים תקיפה ובין האירועים המהווים תקיפה הגורמת חבלה, לפי תגובת הפעוטות למעשי הנאשמת, ולפי ההקשר הכללי. לטענתה, בכי שהוא תגובה ישירה למכה ומגע של הפעוט במקום בו נפגע, מלמדים על תחושת מכאוב ומכאן גם על גרימת חבלה. גם נסיבות המעשים והשכל הישר עשויים ללמד כי מדובר במעשה הגורם למכאוב ולחבלה של ממש. כן טענה, כי מקום בו הנאשמת הודתה בגרימת מכאוב, יש להרשיעה בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, שכן כפירתה בסעיף העבירה אינה עולה בקנה אחד עם הפסיקה.

עוד טענה התביעה, כי מתקיימים גם התנאים לייחוס עבירה של התעללות כלפי חלק מהפעוטות, נוכח צבר המעשים שביצעה הנאשמת כלפיהם, באופן שיטתי, במהלך תקופה קצרה. המעשים המיוחסים לנאשמת מלמדים על אכזריות, הטלת אימה או השפלה.

כן ציינה התביעה, כי ניתן להרשיע את הנאשמת בעבירה של התעללות לצד עבירות של תקיפה, למרות שמדובר בייחוס עבירות שונות בגין אותם מעשים, וזאת נוכח טיב המעשים המיוחסים לנאשמת.

20. בא כוח הנאשמת הדגיש כי היא הודתה בביצוע עבירות רבות, וכפירתה ממוקדת בסיווג המעשים ובייחוס כפל עבירות.

לטענתו, יש להימנע מהרחבת יתר של הגדרת העבירות המיוחסות לנאשמת, כך שיכללו גם מעשים אגרסיביים, לא ראויים, או בלתי מוסריים. כן טען בהקשר זה, כי חלק מהמעשים שיוחסו לנאשמת אינם באים בגדר תקיפה, כהגדרתה בחוק, אלא מהווים מעשה אגרסיבי ובלתי ראוי בלבד. כך למשל, אין בהשפצת חומר ניקוי לעבר תינוק כדי להוות תקיפה.

עוד טען, כי חלק מעבירות התקיפה הגורמת חבלה של ממש מבוססות אך על אינדיקציות בדבר בכי של הפעוט לאחר מעשה של הנאשמת, אולם אין כל ראיה כי נגרם לפעוט מכאוב של ממש ומכאן שלא ניתן להרשיעו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה.

עוד הוסיף וטען, כי אין מקום לייחס לנאשמת הן עבירות של תקיפה ותקיפה הגורמת חבלה והן עבירות של התעללות בגין אותם מעשים, משום שהעבירות של התעללות, המיוחסות לנאשמת, כוללות את העבירות האחרות, וזאת גם אם יסודותיה של כל עבירה שונים.

לחלופין טען, כי לא מתקיימים רכיבי העבירה של ההתעללות, שכן אין מדובר ביחס מתמשך ועקבי, אלא במעשים נקודתיים שבוצעו כלפי כל פעוט. עוד טען, כי אין די בביצוע עבירות רבות, ויש לבחון אם הפגיעה, לפי טיבה, עולה כדי אכזריות והשפלה. לפיכך, עתר בא כוח הנאשמת לזכותה מכלל עבירות ההתעללות שיוחסו לה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 4015-08-24 מדינת ישראל נ' שיינקר(עצור/אסיר בפיקוח)

דיון

מתווה הדיון

21. תחילה תוצג התשתית הנורמטיבית הדרושה, ביחס לכל אחת מהעבירות המיוחסות לנאשמת – העבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות, העבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, והעבירה של התעללות. בהמשך, תיושם התשתית הנורמטיבית על העובדות – שמרביתן המוחלט מוסכמות – ויוסקו המסקנות המשפטיות המתאימות, תוך דיון במחלוקות שנתרו.

22. כאמור, הנאשמת הודתה בחלק משמעותי מהעבירות המיוחסות לה. לפיכך, יידונו טענותיה הפרטניות של הנאשמת בשלושה היבטים: מעשים שלטענתה כלל אינם מהווים עבירה – חלק מהמעשים המיוחסים בכל אחד מהאישומים הראשון, השני, השלישי, הרביעי, השביעי, התשיעי והעשירי, ואירוע אחד המתואר בכל אחד מהאישומים החמישי, השישי, השמיני והאחד-עשר; מעשים בגינם יש להרשיעה בעבירה של תקיפה חלף עבירה של תקיפה הגורמת חבלה – מספר אירועים המתוארים בכל אחד מהאישומים הראשון, השני, השלישי, החמישי, השביעי, השמיני, התשיעי והעשירי, ואירוע אחד בכל אחד מהאישומים הרביעי, והשישי; ואישומים בהם יש לזכותה מכלל עבירות ההתעללות שיוחסו לה, הן משום שלטענתה יסודות העבירה אינן מתקיימות, והן בשל כפל עבירות המיוחסות לנאשמת, וזאת ביחס לאישומים הראשון, השני, השלישי, הרביעי, החמישי, השביעי, השמיני, התשיעי והעשירי.

התשתית הנורמטיבית

23. עבירת התקיפה מוגדרת כך בסעיף 378 לחוק העונשין:

המכה אדם, נוגע בו, דוחפו או מפעיל על גופו כוח בדרך אחרת, במישרין או בעקיפין, בלא הסכמתו או בהסכמתו שהושגה בתרמית - הרי זו תקיפה; ולענין זה, הפעלת כוח - לרבות הפעלת חוס, אור, חשמל, גז, ריח או כל דבר או חומר אחר, אם הפעילו אותם במידה שיש בה כדי לגרום נזק או אי נוחות.

מדובר בעבירה התנהגותית, הכוללת הפעלת כוח כלשהו נגד אדם ללא הסכמתו, ודורשת יסוד נפשי של מודעות ביחס להתנהגות האמורה (סעיף 20 לחוק העונשין).

ענייננו בתקיפה בנסיבות מחמירות, שכן מדובר בתקיפה על ידי אחראי כלפי חסר ישע, לפי סעיף 382(ד) לחוק העונשין.

ביחס לתקיפה כלפי קטין על ידי אחראי נקבע, כי הגם שלמטפלות וגננות מותר לגעת בגופם של פעוטות בטיפולן בהם, ואף להפעיל מידה מסוימת של כוח, פעולה שאינה מבוצעת ברגישות הראויה ושחורגת מהתנהגות אסרטיבית מקובלת עשויה להוות עבירה (ע"פ 901/23 **בנימין נ' מדינת ישראל**, בפסקה 33 לחוות דעתו של כבוד השופט חאלד כבוב (9.2.23)).

24. העבירה של תקיפת קטין הגורמת חבלה ממשית מוגדרת בסעיף 368ב(א):

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 4015-08-24 מדינת ישראל נ' שיינקר(עצור/אסיר בפיקוח)

התוקף קטין או חסר ישע וגורם לו חבלה של ממש, דינו - מאסר חמש שנים ; היה התוקף אחראי על הקטין או על חסר הישע, דינו - מאסר שבע שנים.

המדובר בעבירה הכוללת רכיב תוצאתי – על מנת לבסס את יסודות העבירה, יש להוכיח קיומה של "חבלה של ממש", כתוצאה מפעולת התקיפה וכן מודעות לאפשרות גרימת התוצאה ופזיזות ביחס לאפשרות גרימתה (סעיף 20 לחוק העונשין). רכיב ה"חבלה של ממש" פורש באופן מרחיב, כך שדי בהוכחת מכאוב ממשי. את קיומו של מכאוב ממשי ניתן להסיק מעדות הנפגע המלמדת על גרימת הכאב, וכן מניסיון החיים והשכל הישר (עניין בנימין, לעיל, בפסקה 33 לחוות דעתו של כבוד השופט חאלד כבוב).

25. לפי סעיף 368 לחוק העונשין, עבירת ההתעללות מוגדרת כך :

העושה בקטין או בחסר ישע מעשה התעללות גופנית, נפשית או מינית, דינו – מאסר שבע שנים ; היה העושה אחראי על קטין או חסר ישע, דינו – מאסר תשע שנים.

המדובר בעבירה התנהגותית, שאינה דורשת כל תוצאה, ונדרש יסוד נפשי של מודעות לטיב המעשה ולנסיבות ביצועו (סעיף 20 לחוק העונשין). סעיף החוק אינו מגדיר מהו מעשה התעללות, והעבירה כוללת מגוון רחב של התנהגויות. בפסיקה פורטו סימנים שונים לזיהוי העבירה : פוטנציאל גרימת סבל או נזק, שנבחנים מנקודת מבט של הצופה מן הצד ; התנהגות שמאופיינת באכזריות, הטלת אימה, ביזוי, השפלה או דיכוי ; לעתים קרובות, מדובר במעשים מתמשכים, כשכל מעשה כשלעצמו אינו עולה כדי עבירת התעללות, אך צבר המעשים עשוי לבססה ; פער כוחות ויחסי תלות ; התנהגות שמטרתה להטיל מרות, להעניש או להפחיד ; ועוצמת חוסר הישע של הקורבן (ע"פ 1779/22 משה נ' מדינת ישראל, בפסקאות 44 – 46 (18.6.23) ; ע"פ 7704/13 מרגולין נ' מדינת ישראל, בפסקאות 7 – 8 לחוות דעתו של כבוד השופט ניל הנדל (8.12.15)).

בהקשר זה נפסק, כי "ייתכן שכל הכאה במסכת ההכאות לא הייתה, כשלעצמה, אכזרית. עם זאת, שיטתיות המכות ; התמשכותן על פני זמן והתדירות שבה חוו הקטינים אלימות מצד אמם ; הכאתם באמצעות חפץ כמו קבקב וכן אווירת הטרור והמרות הנוקשה אשר שררה בבית ... כל אלה מצביעים על כך שלפנינו התנהגות אכזרית של האם כלפי ילדיה תוך ביזוי כבודם, בראותה אותם כרכוש שהיא יכולה לנהוג בו כחפצה" (ע"פ 4596/98 פלונית נ' מדינת ישראל, נד(1) 145, 171 – 172 (2000)).

עוד נפסק, ביחס לעבירה של ההתעללות, כי זו "מתייחדת מרוב העבירות בכך ש'מרכיב ההתנהגות' הנדרש להתקיימותה אינו ניתן לבידוד 'פיזי' של המעשה בלבד, אלא שזור הוא מתוכו בהלוך נפשו של עושה המעשה ... מעשה ההכאה, כשלעצמו, מהווה את 'מרכיב ההתנהגות' של עבירת התקיפה. אולם, אין הוא מהווה כשלעצמו את מרכיב ההתנהגות של עבירת ההתעללות. על מנת שישתכלל לכלל עבירת ההתעללות, חייבים להצטרף אליו מרכיבים

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 4015-08-24 מדינת ישראל נ' שיינקר(עצור/אסיר בפיקוח)

נוספים המעלים, בעיני המתבונן, את מעשה התקיפה לכוה המכוון לביזוי, להשפלה, להתאכזרות...." (ע"פ 4698/06 פלוני נ' מדינת ישראל, בעמוד 21 (24.9.07)).

על ההבחנה בין עבירת התקיפה ובין עבירת ההתעללות, כבר נאמר, כי התשובה לשאלה היכן עובר קו הגוף בין התעללות גופנית להתקיפה אינה פשוטה. אולם "ככלל, נראה כי התעללות, והתעללות גופנית בגדרה, מתייחסת למקרים שמחמת אופיים וטיבם – המצפון והרגש אינם מאפשרים להתייחס אליהם כאל מקרי תקיפה בלבד" (עניין פלוני, לעיל, בעמ' 168).

הרשעה בעבירה של התעללות לצד עבירה של תקיפה או תקיפה הגורמת חבלה

26. האם ניתן להרשיע, בגין אותה מסכת עובדתית ואותם אירועים, הן בעבירה של התעללות והן בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה או תקיפה, כמוחס בכתב האישום?

27. ביחס להרשעה בעבירות שונות בגין מסכת עובדתית זהה נפסק, כי מקום בו מעשה מקים עבירות שונות שיסודותיהן שונים, גם אם חופפים במידת מה, ניתן להרשיע נאשם בביצוע כל אחת מן העבירות. משמע, שיש לבחון אם קיימים יסודות שונים ביחס לכל אחת מהעבירות המיוחסות, תוך השוואה בין רכיבי העבירות, ולא בין רכיבי המעשים (רע"פ 6117/23 נוה נ' מדינת ישראל (2.5.24); בש"פ 2639/23 פרץ נ' מדינת ישראל (23.4.23); עניין משה, לעיל, בפסקאות 53 – 55).

28. כאמור, עבירת התקיפה לפי סעיפים 379 ו-382(ד), עניינה בהתנהגות אלימה כלפי הנפגע, ללא כל דרישה לתוצאה מסוימת. גם עבירת ההתעללות אינה דורשת תוצאה. היא עשויה לקום מקום בו הצטברותם של מעשים רבים – לרבות מעשי תקיפה – מלווים בהיבט של אכזריות או הטלת אימה, ובמצב של פער משמעותי ביחסי הכוחות בין המבצע ובין הקורבן.

29. במקרה הנדון, עבירות ההתעללות המיוחסות לנאשמת, מבוססות אך על הצטברותם של מעשי תקיפה. לעבירות התקיפה המרובות בכל אישום יסודות זהים לעבירת ההתעללות המיוחסת באותו אישום. מכאן, שעבירות התקיפה המרובות בכל אישום נבלעות בעבירות ההתעללות, ולא ניתן להפריד ביניהן. לפיכך, ניתן יהיה להרשיע את הנאשמת בעבירת התעללות בגין כלל מעשי התקיפה שביצעה, מקום בו מתלוות למעשים ההיבטים הנוספים הנדרשים לביסוס עבירת ההתעללות, וניתן יהיה להרשיעה בעבירת תקיפה רק ביחס למקרים שאינם נכללים במצבור המעשים המקימים עבירת התעללות.

שונים הדברים ביחס לעבירת התקיפה הגורמת חבלה. עבירה זו דורשת, כאמור, תוצאה של גרימת חבלה ממשית. תוצאה מעין זו אינה נדרשת במסגרת עבירת ההתעללות, ומכאן שיסודות עבירת התקיפה הגורמת חבלה אינם חופפים במלואם את יסודות עבירת ההתעללות, ועבירה אחת אינה נבלעת באחרת. לפיכך, ניתן להרשיע את הנאשמת בגין אותו מעשה הן בעבירת התקיפה הגורמת חבלה, והן בעבירת ההתעללות, כשהמעשה מהווה חלק מרצף מעשים, וכשמתלווים לו המאפיינים הנוספים של עבירת ההתעללות.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 4015-08-24 מדינת ישראל נ' שיינקר(עצור/אסיר בפיקוח)

30. מסקנה זו משתקפת גם מהפסיקה, בה ניתן למצוא הרשעות בעבירות של התעללות לצד עבירות של תקיפה הגורמת חבלה, וזאת בגין אותה מסכת אירועים (ע"פ 3682/12 פלוני נ' מדינת ישראל (28.1.14); ע"פ 5986/08 כחלון נ' מדינת ישראל (10.11.08); ע"פ 3503/01 תפאל נ' מדינת ישראל, נח(1) 865 (2003); ת"פ (מחוזי, מרכז) 14327-07-19 מדינת ישראל נ' מעודה (9.12.20); ת"פ (מחוזי, ת"א) 31306-11-20 מדינת ישראל נ' קזקביץ (12.10.21); עניין בנימין, לעיל; ת"פ (מחוזי, ת"א) 40999-01-21 מדינת ישראל נ' בנימין, בפסקאות 161 – 161 (20.7.22)).

31. אכן, עבירת ההתעללות עשויה להתגבש גם כתוצאה מהתנהגויות שאינן מהוות מעשי תקיפה, ואף אינן כוללות הפעלת כוח כלל, כמו למשל במקרים של התעללות נפשית (ראו בהקשר זה, ת"פ (מחוזי, י-ם) 11173-04-22 מדינת ישראל נ' נחמיה, בפסקה 70 (5.3.25); כן ראו, למשל, עניין פלוני, לעיל, בעמוד 168). אולם, במקרה הנדון, כתב האישום אינו כולל ולו מעשה אחד שלטענת התביעה אינו מהווה תקיפה, אך יש לראות בו חלק ממכלול המעשים המצטרפים לביסוס עבירת ההתעללות, או להפך.

לא נעלם מעיני, כי לפי הנחיית פרקליט המדינה 2.42 "מדיניות התביעה בהעמדה לדין וענישה בעבירות של תקיפה והתעללות בקטינים או בחסרי ישע במסגרות חינוכיות – טיפוליות ע"י האחראי עליהם (שאינו בן משפחתם)" (28.5.23), ניתן להעמיד לדין הן בעבירת התעללות והן בעבירת תקיפה בגין אותה מסכת עובדתית. ישנם גם מקרים בהם כך הכריעו בתי המשפט (ראו, למשל: עניין נחמיה, לעיל; ת"פ (מחוזי, מרכז) 62398-02-22 מדינת ישראל נ' ליבוביץ, בפסקאות 23 – 27 (15.10.24)). עם זאת, הנחיית פרקליט המדינה אינה מחייבת את בית המשפט, ומכל מקום, הכל תלוי בנסיבות העניין.

32. הואיל ויסודות עבירות התקיפה נבלעים בעבירת ההתעללות וזאת בכל אחד מהאישומים בהם מיוחסות לנאשמת עבירות של התעללות לצד עבירות של תקיפה, אין מקום להרשיע את הנאשמת באותם אישומים בשתי העבירות גם יחד. ככל שעבירות התקיפה המצטברות מעידות על קיום יסודותיה של עבירת ההתעללות, יש להרשיע את הנאשמת בעבירה של התעללות בלבד ולא בעבירה של תקיפה. עם זאת, ניתן להרשיע את הנאשמת, במקביל, הן במעשי התקיפה הגורמת חבלה שיוחסו לה והן בעבירה של התעללות.

33. כאן המקום להדגיש, כי אין משמעות הקביעה כי אין מקום להרשיע את הנאשמת בשתי העבירות – תקיפה והתעללות – גם יחד, בגין אותה מסכת עובדתית, כי מעשי התקיפה עצמם לא בוצעו, או להפחית מחומרתם ומהשלכותיהם הקשות. המדובר בהבחנה משפטית גרידא. יתר על כן, גם לו ניתן היה להרשיע את הנאשמת בשתי העבירות יחד, לא היה בכך כדי להשפיע על חומרת העונש שיוטל עליה בסופו של יום (סעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח חדש], התשמ"ב – 1982). מכאן, שמדובר במסקנה משפטית שאין לה נפקות של ממש.

התשתית העובדתית המוסכמת

34. עתה – לתיאור מעשי הנאשמת, כפי שהודתה בהם, ביחס לכל אחד מהפעוטות, והכרעה במחלוקות העובדתיות הבודדות שנותרו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 4015-08-24 מדינת ישראל נ' שיינקר(עצור/אסיר בפיקוח)

35. הנאשמת הודתה, במסגרת האישום הראשון, כי הכתה את א.א בראשה, כשניסתה לטפס על כיסא אוכל, וכי א.א נפלה על ישבנה כתוצאה מכך. כן הודתה, כי משכה את א.א בזרועה מלול והטיחה אותה במשטח הפעילות, וכן הכתה את א.א בראשה כשמשכה כיסא אוכל. למחרת, הנאשמת דחפה את הפעוטה שישבה בלול, כך שהיא נשכבה. עוד הודתה הנאשמת, כי הכתה את א.א בראשה, בעת שעמדה בסמוך לארגז הצעצועים, ו-א.א נפלה כתוצאה מכך. במועד נוסף, הנאשמת הרימה את א.א בזרועותיה, הכתה אותה בראשה והושיבה אותה על כיסא. מיד לאחר מכן, חלפה הנאשמת לידה והכתה אותה בראשה פעם נוספת, בעודה בוכה. לאחר מכן, בעטה הנאשמת ב-א.א, ובהמשך אותו יום משכה את א.א בזרועה, ראשה נחבט ברצפה, ו-א.א החלה לבכות.

36. אשר לאישום השני, הנאשמת הודתה כי משכה את ב.ב ממותנו, עת עמד בלול, צבטה אותו באזור בית השחי והכתה אותו בידו. כן הודתה, כי מספר ימים לאחר מכן הכתה את ב.ב בפניו בחוזקה, כך שראשו נשמט, אחזה בזרועותיו והושיבה אותו על כיסא, תוך שהתעלמה מבכיו. עוד הודתה, כי בעת שטאטאה את הרצפה, הושיבה את ב.ב, שעמד ליד השולחן, תוך אחיזה בזרועו, כי משכה דבר מה מידי באופן אגרסיבי, וכי בעת שניקתה את השולחן, לפתע סטרה בפניו של ב.ב, שישב ליד השולחן, ולאחר מכן ריססה חומר ניקוי לעברו.

37. ביחס למתואר באישום השלישי, הודתה הנאשמת כי משכה את ג.ג בזרועו, והטיחה אותו כך שנחבט בפניו ברצפה. באותו יום, גררה את ג.ג לעברה תוך שהיא אווזת ברגלו, תפסה את ידו, הושיבה אותו לפניו ומשכה את שעריו על מנת לאספו, תוך שהוא מתנגד. מספר ימים לאחר מכן, ג.ג הפיל את הטלפון הנייד של הנאשמת, בו אחזה, והיא סטרה לו בלחיו והתעלמה מבכיו. בהמשך הכתה את ג.ג בידו כשהושיט ידו לעבר פעוט אחר. עוד הודתה הנאשמת, כי במועד אחר הוציאה את ג.ג מכיסא האוכל, הלכה עמו מספר צעדים, והשליכה אותו על המזרן, הכתה אותו בפלג גופו התחתון בעודה מחתלת אותו, וסטרה לו. כן משכה בזרועו והושיבה אותו על הרצפה בתגובה לכך שהכה פעוט אחר. הנאשמת הודתה גם כי דחפה את ג.ג כשהתקרב אליה, וכן כי תפסה והשליכה אותו על המזרן כך שראשו נחבט בו. עוד הודתה כי למחרת הכתה את ג.ג בידו לאחר שנגע בפעוט אחר.

38. הנאשמת הודתה גם, באשר למיוחס באישום הרביעי, כי לקחה דבר מה מידי של ד.ד, העבירה אותו לפעוטה אחרת, אחזה בפניו ונישקה אותו, כי הכתה את ד.ד בפניו על מנת להרחיקו ממנה כשסידרה את הצעצועים, וכי משכה אותו בזרועו, בעודו יושב על כיסא, והטיחה אותו ברצפה. כן הודתה, כי כשהשכיבה את הפעוטות לישון ו-ד.ד עמד בלול, הנאשמת נייערה את הלול, משכה אותו, תפסה אותו בידו, הפילה אותו לישבה על המזרן ומשכה אותו כך שנשכב על בטנו. הנאשמת הודתה גם כי דחפה את ד.ד בראשו על מנת להזיזו מכיסא בו ביקשה להושיב פעוט אחר.

39. עוד הודתה הנאשמת, ביחס למתואר באישום החמישי, כי האכילה את ו.ו, וכשסרב להמשיך לאכול, הכתה אותו בלחיו, ניקתה את פניו בעודו בוכה, הצמידה לפניו את הבד עמו ניקתה, תפסה את פניו בחוזקה והצמידה את פיה לאפו, והכל כשהוא בוכה ומתנגד למעשים. כן הודתה,

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 4015-08-24 מדינת ישראל נ' שיינקר(עצור/אסיר בפיקוח)

כי בעת ש-ו.ו. ישן על פוף, משכה אותו הנאשמת מזרועו אל משטח הפעילות, וכי לאחר כדקה, בעטה בראשו בעודו שוכב על המשטח, ו-ו.ו. בכה. בסמוך לאחר מכן, משכה הנאשמת את ו.ו. שזחל מתחת לכיסא ולשולחן, ברגליו. הנאשמת גם דחפה את ו.ו. כשהתקרב אליה, ולאחר מכן דחפה אותו פעם נוספת, בראשו.

40. אשר למיוחס באישום השישי, הנאשמת הודתה כי משכה את ח.ח. בידו, כשהחל ללכת למקום בו טאטאה, הרימה אותו בידו האחת, והורידה אותו על משטח הפעילות, וכן כי לקחה צעצוע מ-ח.ח., הכתה אותו במצחו, ו-ח.ח. החל לבכות.

41. אשר למיוחס באישום השביעי, הנאשמת הודתה כי השכיבה את ט.ט. על מזרן באגרסיביות, וכי בעת שאחזה ט.ט. בבקבוק שתייה, הנאשמת תפסה את הבקבוק ואחזה את שערותיה של ט.ט. בחוזקה ומשכה אותו. עוד הודתה הנאשמת, כי בעת ש-ט.ט. ישנה על מזרן, משכה אותה בזרועותיה, והטיחה אותה על הרצפה. בסמוך לאחר מכן, ניגשה אל ט.ט., שהמשיכה לישון, בעטה בה בפניה, אחזה בזרועה והושיבה אותה. הנאשמת הודתה גם כי משכה את ט.ט. בידה, בעת שהשכיבה את הפעוטות לישון, וראשה הוטח במזרן.

42. כן הודתה הנאשמת, באשר למיוחס באישום השמיני, כי השליכה את כ.כ. אל הלול מגובה כך שנחבט בלול. עוד הודתה, כי הורידה את ראשו של כ.כ. למזרן כששכב בלול והתרומם מעט, וכי משכה אותו מתוך הלול, בעת שישן, בזרוע אחת, והטיחה אותו כך שגופו נחבט במשטח הפעילות. הנאשמת גם ניגבה את ידיו של כ.כ. בנייר כשסיים לאכול, הכתה אותו בפניו, ראשו נחבט בכיסא, הוא החל לבכות, והנאשמת המשיכה לנקות והכתה את פניו פעם נוספת בעודו בוכה. עוד הודתה הנאשמת, כי בעת שניסה לקום מכיסא האוכל, משכה בשערותיו של כ.כ., הטיחה את ראשו במגש האוכל והתעלמה מבכיו, וכן כי הרימה אותו מתוך הלול בזרועותיה, והשליכה אותו מגובה אל משטח הפעילות.

43. אשר למיוחס באישום התשיעי, הנאשמת הודתה כי משכה את ל.ל. בזרועו בעודו ישן, והושיבה אותו, וכן כי גררה כיסא אוכל כך שפגע בראשו של ל.ל., שישב בדרכה, והיא המשיכה לגרור את הכיסא ולדחוף עמו את ל.ל., כך שהמשיך לפגוע בראשו. מיד לאחר מכן, בעודו בוכה, תפסה הנאשמת בשערותיו, צבטה אותו בלחיו, הרימה אותו מזרועותיה והושיבה אותו בכיסא. הנאשמת הודתה גם כי צעקה לעבר ל.ל. והכתה אותו בראשו, וכי מספר דקות לאחר מכן הכתה אותו במצחו.

44. עוד הודתה הנאשמת, ביחס למתואר באישום העשירי, כי בעת ש-מ.מ. החלה להתעורר, היא הזיזה אותה, טפחה על גבה והכתה את ראשה, וזמן קצר לאחר מכן, התקרבה אליה בעודה שוכבת, משכה אותה בזרועה והושיבה אותה באגרסיביות. כן הודתה, כי הניחה את מ.מ. על מזרן ונגעה בה עם רגלה, וכי תפסה את שערותיה של מ.מ., משכה אותן, וסטרה לה פעמיים, ולאחר מכן אספה את שערותיה של מ.מ. תוך התעלמות מבכיה. הנאשמת הודתה גם כי בעת ש-מ.מ. ישנה, הרימה אותה כשהיא אוחזת בזרוע אחת והלכה עמה מספר צעדים ועזבה אותה. עוד הודתה, כי על מנת להזיז את מ.מ. ממזרן עליו שכבה, תפסה אותה בזרועה, והזיזה אותה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 4015-08-24 מדינת ישראל נ' שיינקר(עצור/אסיר בפיקוח)

בהמשך אותו יום תפסה את מ.מ בזרועותיה, בעודה ישנה, הרימה אותה, ראשה פגע ברצפה, והנאשמת הושיבה אותה.

45. הנאשמת הודתה גם, ביחס למתואר באישום האחד-עשר, כי הצמידה את ידו של נ.נ לפיה ואחר כך העבירה אותו ללול, תוך שהפילה אותו ללול ממקום גבוה.

46. אשר לאישום השנים-עשר, הנאשמת הודתה כי הכתה את ס.ס בראשו, כשעמד לצד השולחן, והוא בלם בידיו.

47. תפקידה של הנאשמת היה לטפל בפעוטות ולדאוג לכל צרכיהם. הנאשמת ביצעה את המעשים האמורים כלפי פעוטות רכים בשנים, בגילאים הנעים בין 8 חודשים ובין 18 חודשים. המדובר בפעוטות בעלי תלות מוחלטת בנאשמת, שאין ביכולתם לדאוג לצרכיהם הבסיסיים, להתנגד למעשיה של הנאשמת או להביא לחדילת המעשים, והם היו נתונים למרותה המלאה.

עבירות התקיפה בנסיבות מחמירות המיוחסות לנאשמת

48. הנאשמת הודתה, כאמור, בביצוע שורה ארוכה של מעשים, כפי שפורט. הנאשמת כפרה בביצוע מעשים אחרים, וביחס לחלק מהמעשים המתוארים לעיל טענה, כי אינם עולים לכדי תקיפה. לעמדתה, כלל האירועים האמורים מקיימים את יסודות העבירה, כפי שעולה מתוך הסרטונים, ובכללם המעשים הבאים:

מהסרטונים המתעדים את מעשי הנאשמת המיוחסים באישום השני עולה, כי ביום 13.6.24 בשעה 10:36 לערך, היא משכה דבר מה מידי של ב.ב, בעודו עומד, באופן אגרסיבי ובחוזקה, כך שראשו של ב.ב הוטח ברגלה של הנאשמת, והוא נפל ופניו נחבטו במשטח הפעילות (סרטון 3065959, מונה 08:36:1).

אשר לאישום הרביעי, מצפייה בסרטונים עולה כי ביום 30.5.24 בשעה 14:50 לערך, הנאשמת הוציאה מידי של ד.ד דבר מה, העבירה אותו לפעוטה אחרת, ולאחר מכן תפסה אותו בפיו באגרסיביות פעמיים, הגם שנישקה אותו לאחר מכן (סרטון 09675, מונה 00:35:24). כן עולה, כי ביום 7.6.24 בשעה 9:36 לערך, הרימה את ד.ד והשליכה אותו אל תוך לול מגובה, כך שנשכב על בטנו (סרטון 7065959, מונה 05:36:0).

עיון בסרטוני האישום החמישי מלמד, כי ביום 13.6.24 בשעה 10:51 לערך, לאחר שהנאשמת משכה את ו.ו ברגליו מתחת לשולחן, היא הרימה אותו, התקרבה ללול, ועזבה אותו מעל הלול מבלי להתכופף. מכאן, שהשליכה אותו אל תוך הלול מגובה (סרטון 3065959, מונה 40:51:1).

מהסרטונים ביחס לאישום התשיעי, עולה גם כי ביום 10.6.24 בשעה 9:18 לערך, הנאשמת הרימה את ל.ל, בדקה את חיתולו, והפילה אותו אל המזרן מגובה (סרטון 70000, מונה 50:18:0).

אשר לאישום העשירי, עולה מהסרטונים כי ביום 2.6.24 בשעה 11:41 לערך, הניחה הנאשמת את מ.מ על מזרן, ובעטה בה על מנת להזיזה (סרטון 14737, מונה 14:0).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 4015-08-24 מדינת ישראל נ' שיינקר(עצור/אסיר בפיקוח)

עיון בסרטון המתעד את המתואר באישום האחד-עשר מלמד, כי ביום 6.6.24, בשעה 10:17 לערך, הנאשמת הושיבה את נ.נ על ברכיה, ואחר כך הרימה אותו והשליכה אותו אל תוך לול, מבלי להתכופף כמעט על מנת להניחו על המזרן (סרטון 24646, מונה 36: 54: 03).

49. כל אחד ממעשי התקיפה בהם הודתה הנאשמת, כאמור לעיל, וכן כל אחד מהמעשים שפורטו כאן מגבשים את יסודות עבירת התקיפה. המדובר בשורה של מעשים הכוללים הפעלת כוח כלפי גופם של הפעוטות, ובוודאי שלא בהסכמתם או בהסכמת האפטרופסים עליהם, ולא ניתן לראות בה התנהגות ראויה בעת טיפול בקטינים. כאן המקום להדגיש, כי הטחה או הפלת פעוט מגובה היא בגדר הפעלת כוח ללא הסכמה. כך גם באשר לכל פעולה אחרת המבוצעת באגרסיביות ללא צורך. לפיכך, ביחס לכל אחד מהמעשים המפורטים, מדובר בעבירת תקיפה בנסיבות מחמירות.

50. עם זאת, לא ניתן יהיה להרשיע את הנאשמת בעבירות של תקיפה ביחס לאותם מעשים העולים לכדי תקיפה הנבלעים בעבירות של התעללות, משמע ביחס לאישומים הראשון, השני, השלישי, הרביעי, החמישי, השביעי, השמיני, התשיעי והעשירי. כן יש לציין, כאמור, כי התביעה חזרה בה מייחוס עבירה אחת של תקיפה בגין השפצת חומר ניקוי על הפעוט ג.ג באישום השלישי. לעומת זאת, יש להרשיע את הנאשמת בעבירות של תקיפה באותם אישומים בהם לא יוחסה לה עבירה של התעללות לצד עבירת התקיפה, משמע באישומים האחד-עשר והשנים-עשר.

עבירות התקיפה הגורמת חבלה המיוחסות לנאשמת

51. הרשעת הנאשמת בעבירה של התעללות אינה מונעת, כאמור, הרשעתה בגין אותה מסכת עובדתית גם בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה.

הנאשמת לא הודתה בעבירות אלו. מכאן שיש לבחון, ביחס לכל אירוע בגינו מבקשת התביעה לייחס עבירת תקיפה הגורמת חבלה, אם אמנם מתגבשת העבירה, משמע באישומים הראשון, השני, השלישי, הרביעי, החמישי, השישי, השביעי, השמיני, התשיעי והעשירי.

ביחס לחלק מהאירועים, כפרה הנאשמת כי מדובר בעבירה, וביחס לחלק אחר – הודתה בביצוע עבירת התקיפה, אך כפרה בגרימת החבלה. על מנת להכריע אם יש להרשיע את הנאשמת בעבירות תקיפה הגורמת חבלה ביחס לכל אחד מהאירועים, יש לבחון את התיעוד המצולם שלהם בפירוט הנדרש לזיהוי מעשי תקיפה, ובפרט – אינדיקציות לגרימת חבלה. יש לזכור, כאמור, כי יש להוכיח קיומה של "חבלה של ממש", שפורשה באופן מרחיב, כך שדי בהוכחת מכאוב ממשי. את קיומו של המכאוב הנדרש ניתן להסיק מעדות הנפגע המלמדת על גרימת הכאב, וכן מניסיון החיים והשכל הישר, כאשר ענייננו בפעוטות שאין להם יכולת להעיד ובית המשפט משמש להם פה (עניין בנימין, לעיל, בפסקה 33 לחוות דעתו של כבוד השופט חאלד כבוב).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 4015-08-24 מדינת ישראל נ' שיינקר(עצור/אסיר בפיקוח)

52. עיון בתיעוד המצולם ביחס לאישום הראשון, מלמד על פרטי האירועים, כדלקמן :
- ביום 2.6.24 בשעה 10: 50 לערך, הפעוטה א.א ניסתה לטפס על כיסא וכשהנאשמת הבחינה בכך, התקרבה אליה, הכתה אותה עם ידה בראשה וכתוצאה מכך הפעוטה נפלה. בסרטון רואים כי הפעוטה בוכה (סרטון 16580, מונה 18: 04).
- ביום 9.6.24 בשעה 10: 34 לערך, הוציאה הנאשמת את א.א מתוך לול, תוך שאחזה בזרועותיה, והפילה אותה אל משטח הפעילות. לאחר מכן, שפשפה א.א את זרועותיה (סרטון 9065959, מונה 16: 32).
- ביום 9.6.24 בשעה 12: 29 לערך, בעת ש-א.א ישבה על כיסא והחזיקה בכיסא אוכל שעמד מולה, הנאשמת אחזה בה ודחפה אותה אחורה בחוזקה, כך ש-א.א הוטחה בכיסא עליו ישבה, שזו לאחר מכוח ההדף, ו-א.א החלה לבכות (סרטון 85251, מונה 43: 45).
- ביום 13.6.24 בשעה 10: 37 לערך, הנאשמת התקרבה לעבר א.א, שעמדה ליד קופסת משחקים, ודחפה את ראשה בחוזקה כך ש-א.א נפלה על הרצפה (סרטון 3065959, מונה 37: 38). גם אם לא רואים בבירור כי א.א בכתה, די בטיב הדחיפה, שהביאה לנפילתה של א.א, כדי ללמד על קיום מכאוב.
- ביום 18.6.24 בשעה 9: 12 לערך, הרימה הנאשמת את א.א מזרועותיה, הוציאה מידיה דבר מה שהחזיקה, והכתה את ראשה בידה, ו-א.א החלה לבכות (סרטון 70007, מונה 12: 00).
- בהמשך אותו יום, בשעה 10: 42 לערך, הנאשמת, שישבה על פוף, אחזה בזרועה של א.א, הפילה אותה לישיבה, משכה אותה לעברה, ודחפה אותה אל הרצפה כך שראשה הוטח בה, והיא החלה לבכות (סרטון 70007, מונה 12: 42).
53. אשר לאישום השני, עיון בתיעוד המצולם מלמד כי אירעו האירועים הבאים :
- ביום 2.6.24 בשעה 10: 53 לערך, הנאשמת הכתה את ב.ב במצחו כך שהוטח לאחור, והוא החל לבכות. הנאשמת תפסה אותו לפני שנפל, הרימה אותו והושיבה אותו בכיסא באגרסיביות, תוך שהוא ממשיך לבכות (סרטון 16580, מונה 23: 07).
- ביום 16.6.24 בשעה 12: 29 לערך, בעת שישב על כיסא ליד השולחן, סטרה הנאשמת ל-ב.ב בפניו, והוא נבהל (סרטון 00540, מונה 15: 30). אין אינדיקציות ראייתיות לקיומו של מכאוב העולה לכדי חבלה של ממש (להלן – **"אירוע מיום 16.6.24 בשעה 12: 29"**).
54. עיון בסרטונים ביחס לאישום השלישי מלמד על אירועים כדלקמן :
- ביום 3.6.24 בשעה 10: 39 לערך, משכה הנאשמת את ג.ג מידו, הניפה אותו והטיחה אותו ברצפה ובמשטח הפעילות במרחק מה, והוא נפל וראשו פגע במשטח. ג.ג החל לבכות, ובכה במשך זמן מה, עד שהנאשמת גררה אותו לעברה ושמה מוצץ בפיו (סרטון 16187, מונה 11: 08).
- בהמשך אותו יום, בשעה 16: 03 לערך, גררה הנאשמת את ג.ג לעברה מרגלו, אחזה בידו ועיקמה אותה, אחזה בשערו על מנת לאסוף אותו, וכשהפעוט ניסה להתרחק, משכה אותו בשערותיו לעברה, תוך שהוא צועק (סרטון 15673, מונה 42: 08).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 4015-08-24 מדינת ישראל נ' שיינקר(עצור/אסיר בפיקוח)

ביום 6.6.24 בשעה 9:12 לערך, הנאשמת ישבה על הרצפה ליד הפעוטות והחזיקה בטלפון הנייד שלה, ו-ג.ג. הכה אותו כך שהטלפון נפל. בתגובה, הנאשמת סטרה ל-ג.ג. בחוזקה, והוא החל לבכות (סרטון 6065959 (chan6), מונה 0:12:10).

באותו יום, בשעה 10:18 לערך, הכתה הנאשמת את ג.ג. בידו, והוא נגע בידו במקום בו הכתה אותו (סרטון 6065959 (chan6), מונה 1:17:58). לא נהיר אם נגרם מכאוב (להלן – "אירוע מיום 6.6.24 בשעה 10:18").

ביום 9.6.24 בשעה 11:13 לערך, בתגובה למכה שנתן ג.ג. לפעוט אחר, הכתה הנאשמת את ג.ג. בפניו, אחזה בזרועו והורידה אותו מהכיסא, והוא התיישב והחל לבכות (סרטון 85251, מונה 1:27:32).

ביום 20.6.24 בשעה 10:54 לערך, הנאשמת תפסה את ידו של ג.ג., ששיחק עם פעוט אחר, והכתה את ידו, ו-ג.ג. החל לבכות (סרטון 85427, מונה 0:00:16).

55. סרטון המתעד את המפורט באישום הרביעי מלמד, כי ביום 13.6.24 בשעה 10:37 לערך, הנאשמת התקרבה אל ד.ד, שישב על כיסא, אחזה בזרועו, הרימה אותו, והפילה אותו על הרצפה, כך שנפל בחוזקה והחל לבכות (סרטון 24616, מונה 3:36:24).

56. אשר לאישום החמישי, מהסרטונים ניתן ללמוד על האירועים הבאים:
הנאשמת האכילה את ו.ו, ביום 9.6.24 בשעה 9:35 לערך, וכשהפעוט סירב להמשיך לאכול, הכתה אותו בראשו בידה, והוא החל לבכות. לאחר מכן, כיסתה הנאשמת את פניו של הפעוט במגבת, וכן אחזה בפניו בחוזקה, בעודו מתנגד ובוכה (סרטון 9065959, מונה 0:35:05).

ביום 13.6.24 בשעה 10:40 לערך, בעת ש-ו.ו ישן על פוף, הנאשמת משכה אותו מזרועו, והטיחה אותו במשטח הפעילות (סרטון 3065959, מונה 1:40:29).

כדקה לאחר מכן, הנאשמת התקרבה אל ו.ו, בעטה בראשו, והוא החל לבכות (סרטון 3065959, מונה 1:41:35).

57. צפייה בתיעוד המתואר באישום השישי מלמד, על האירועים הבאים:
ביום 10.6.24 בשעה 12:19 לערך, בעת שהלך ח.ח. על הרצפה, באזור בו ביקשה הנאשמת לטאטא, אחזה בזרועו, הרימה אותו, והשליכה אותו על משטח הפעילות (סרטון 85536, מונה 2:38:46).

ביום 13.6.24 בשעה 10:37 לערך, בעת ש-ח.ח. שיחק עם פעוט אחר ואחז בידיו צעצוע, והנאשמת אספה את הצעצועים, התקרבה אל ח.ח., משכה מידי את הצעצוע, וסטרה לו בפניו. ראשו של ח.ח. הוטח כתוצאה מהמכה, והוא החל לבכות (סרטון 3065959, מונה 1:37:25).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 4015-08-24 מדינת ישראל נ' שיינקר(עצור/אסיר בפיקוח)

58. תיעוד האישום השביעי, מלמד על אירועים כדלקמן:
- ביום 9.6.24 בשעה 9:21 לערך, הנאשמת אחזה בשערותיה של ט.ט בחוזקה, והוציאה מידיה של ט.ט בקבוק בו אחזה. ט.ט החלה לבכות, וזמן קצר לאחר מכן, הכניסה הנאשמת מוצץ לפיה (סרטון 9065959, מונה 0:21:48).
- באותו מועד בשעה 10:33 לערך, הנאשמת בעטה בפניה של ט.ט, בעת ששכבה על הרצפה, ובהמשך הכניסה מוצץ לפיה של ט.ט בעת ששכבה, ומיד לאחר מכן אחזה בזרועה, משכה אותה והושיבה אותה. ט.ט נצפית מגבה בלבד, אך ניתן לזהות שהיא בוכה ומתנשפת (סרטון 9065959, מונה 1:16:09).
59. אשר לאירועים המתוארים באישום השמיני, עיון בסרטונים מלמד על האירועים הבאים:
- ביום 9.6.24 בשעה 10:28 לערך, בעת ש-כ.כ שכב בלול, הנאשמת אחזה בזרועו, הניפה אותו מתוך הלול, והפילה אותו על משטח הפעילות. כ.כ נפל על ישבנו וגבו, ראשו הוטח במשטח הפעילות, והוא החל לבכות (סרטון 9065959, מונה 1:15:31).
- ביום 10.6.24 בשעה 10:28 לערך, הנאשמת ניגבה את ידו של כ.כ, הכתה אותו בפניו וראשו הוטח לאחור ופגע במשענת הכיסא עליו ישב, והוא החל לבכות. הנאשמת המשיכה לנגב את ידו השנייה, ואחר כך את פניו, בעודו בוכה, והכתה אותו בפניו פעם נוספת (סרטון 85536, מונה 2:47:42).
- ביום 13.6.24 בשעה 10:40 לערך, כ.כ ישב בכיסא אוכל וניסה לקום, הנאשמת התקרבה אליו, אחזה בשערו בחוזקה, משכה את ראשו לאחור, החזירה את רגליו לכיסא, ודחפה את ראשו כלפי מטה לכיוון המגש. כ.כ החל לבכות כתוצאה ממעשיה של הנאשמת (סרטון 3065959, מונה 1:39:14).
- ביום 17.6.24 בשעה 10:30 לערך, הרימה הנאשמת את כ.כ מלול בו עמד, תוך אחיזה בזרועותיו, והפילה אותו אל משטח הפעילות מגובה כך שנחבט בו בעוצמה, ו-כ.כ החל לבכות (סרטון 70244, מונה 0:51:52).
60. תיעוד האירועים המתוארים באישום התשיעי, מלמד על האירועים הבאים:
- ביום 9.6.24 בשעה 10:30 לערך, אחזה הנאשמת בזרועו של ל.ל, בעת שישן על מזרן, משכה אותו מזרוע אחת, והושיבה אותו על משטח הפעילות (סרטון 9065959, מונה 1:13:14).
- ביום 13.6.24 בשעה 10:42 לערך, הנאשמת גררה כיסא אוכל לעבר ל.ל, תוך שהיא דוחפת אותו והוא זוחל, עד שהטיחה את ראשו בקיר באמצעות הכיסא, ו-ל.ל החל לבכות (סרטון 3065959, מונה 1:42:04).
- עוד עולה, כי ביום 18.6.24 בשעה 9:13 לערך, הנאשמת צעקה לעבר ל.ל, וסברה לו בפניו בחוזקה (סרטון 70007, מונה 0:12:50). לא נהיר אם נגרם מכאוב באירוע זה (להלן – "אירוע מיום 18.6.24 בשעה 09:13"). מספר דקות לאחר מכן, בשעה 9:18 לערך, הנאשמת התיישבה ליד ל.ל, הכתה אותו במצחו בחוזקה כך שראשו הוטח לאחור (סרטון 70007, מונה 0:18:15).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 4015-08-24 מדינת ישראל נ' שיינקר(עצור/אסיר בפיקוח)

61. אשר לאישום העשירי, עיון בתיעוד המצולם מלמד על אירועים כדלקמן :
- ביום 9.6.24 בשעה 9:25 לערך, הנאשמת אחזה בחוזקה בשערותיה של מ.מ, סטרה לה בחוזקה פעמיים, ו-מ.מ החלה לבכות. בעודה בוכה, קשרה הנאשמת את שערותיה בגומייה (סרטון 9065959, מונה 0:25:24).
- בהמשך אותו יום בשעה 10:27 לערך, הנאשמת אחזה בזרועה של מ.מ, בעת ששכבה על המזרן, הרימה אותה מזרועה בלבד, הלכה עמה מספר צעדים, והפילה אותה על הרצפה כך שהוטחה בה. הגם שגבה של מ.מ מופנה למצלמה, ניתן לראות את גופה זו בתנועות של התייפחות (סרטון 9065959, מונה 1:10:13).
- ביום 10.6.24 בשעה 10:34 לערך, הנאשמת אספה מזרנים מרצפת הגן, ועל מנת להזיז את מ.מ מהמזרן עליו שכבה, אחזה בזרועה, הרימה אותה, הפילה אותה על הרצפה בסמוך, ו-מ.מ נחבטה ברצפה (סרטון 82605, מונה 1:10:04).
- בהמשך אותו יום, בשעה 15:23 לערך, העירה הנאשמת את מ.מ, שישנה על מזרן, בכך שמשכה אותה מזרועותיה והניחה אותה בישיבה על המזרן, באופן אגרסיבי. מ.מ נפלה לאחור וראשה נחבט במשטח הפעילות, והנאשמת הושיבה אותה פעם נוספת באופן אגרסיבי (סרטון 24646, מונה 3:54:56).
62. כלל האירועים המתוארים לעיל מהווים מעשי תקיפה. הרמת פעוטות תוך משיכה בזרועותיהם, הנפתם ממקומם והטחתם במקום אחר, כפי שמתואר באישומים הראשון, השלישי, החמישי, השישי, התשיעי והעשירי, הם מעשים אלימים הכוללים הפעלת כוח. הם חורגים במידה ניכרת מהתנהלות מקובלת וראויה כלפי קטינים בעת טיפול בהם. את חלק מהפעולות הרימה הנאשמת באופן זה בעודם ישנים, ובמקרים אחרים עשתה זאת על מנת להזיזם מדרכה. גם משיכת קטינים תוך גרירתם, הפלתם כך שראשם יפגע ברצפה, או משיכת שערם, כמתואר באישומים הראשון השלישי והעשירי, מהווה התנהגות אלימה ופסולה העולה כדי עבירת תקיפה.
63. במרבית מהאירועים המתוארים מעלה, החלו הפעולות לבכות או לצעוק בעקבות מעשיה של הנאשמת. יש בכך זה כדי להוות אינדיקציה לכך שנגרם להם מכאוב כתוצאה ממעשיה. גם אחיזה והרמת הפעוטות מידיהם, או שפשוף המקום בו הכתה אותם הנאשמת, מלמדים על תחושת מכאוב כתוצאה ממעשיה.
- ביחס למקרים רבים ישנן אינדיקציות משמעותיות נוספות, הנלמדות מניסיון החיים והשכל הישר, לכך שנגרם לפעוטות מכאוב כתוצאה ממעשיה של הנאשמת, שכן ברי כי פעולות אלו גורמות למכאוב, ובכללן: אחיזת פעוט בזרוע בלבד והנפתו; הפלת פעוט או השלכתו מגובה לעבר משטח קשיח; הרמת פעוט, משיכתו, או הזזתו באופן הגורם לו ליפול או לראשו להיחבט ברצפה; הרמת פעוט באופן מפתיע והפלתו במהירות; הכאת פעוט בראשו או סטירה בפניו, ובפרט מקום בו אלו גורמים להטחת ראשו או לנפילתו; משיכה חזקה בשערות ראשו של פעוט; בעיטה בראשו של פעוט; והטחת ראשו של פעוט בקיר.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 4015-08-24 מדינת ישראל נ' שיינקר(עצור/אסיר בפיקוח)

64. מהמתואר לעיל ביחס למרבית האירועים שתוארו, ומפירוט מעשי הנאשמת ותגובות הפעוטות למעשיה, עולה כי ברוב רובם של האירועים ישנן אינדיקציות למכאוב שחשו הפעוטות בשל המעשים שביצעה הנאשמת. בחלק ניכר מהאירועים, ישנן מספר אינדיקציות שונות לכך, וניכר כי מעשי הנאשמת גרמו לפעוטות לחוש מכאוב. כל זאת, למעט ביחס לשלושה אירועים שתוארו באישומים השני, השלישי והתשיעי.

מכאן, שהראיות מלמדות כי הנאשמת תקפה את הפעוטות וגרמה לחבלה ממשית באישומים הבאים: באישום הראשון – שישה אירועים; באישום השני – אירוע אחד; באישום השלישי – חמישה אירועים; באישום הרביעי – אירוע אחד; באישום החמישי – שלושה אירועים; באישום השישי – שני אירועים; באישום השביעי – שני אירועים; באישום השמיני – ארבעה אירועים; באישום התשיעי – ארבעה אירועים; ובאישום העשירי – חמישה אירועים.

עבירות ההתעללות המיוחסות לנאשמת

65. האם מתקיימים יסודות עבירות ההתעללות המיוחסות לנאשמת באישומים הראשון, השני, השלישי, הרביעי, החמישי, השביעי, השמיני, התשיעי והעשירי?

66. עבירת ההתעללות עשויה להתגבש, כאמור, מקום בו בוצע צבר של מעשים שיש בהם פוטנציאל לגרימת נזק, המאופיינים באכזריות, דיכוי, השפלה או הטלת אימה. לעיתים קרובות, כאמור, מדובר במעשים מתמשכים, וקיימים פער כוחות ויחסי תלות אל מול קורבן חסר ישע. אין כל דרישה, כי כל אחד ממכלול המעשים המיוחסים העולים יחד לכדי התעללות, יהווה עבירה בפני עצמו.

67. התנהגותה המתוארת של הנאשמת באישומים הראשון, השני, השלישי, הרביעי, החמישי, השביעי, השמיני, התשיעי והעשירי, עולה לכדי התעללות. המדובר בצבר של מעשים הכוללים תקיפות רבות, השפלה והתאכזרות שבוצעו כלפי כל פעוט ופעוט, בפרק זמן קצר, וביחס לחלקם – מספר פעמים ביום. מדובר במעשים שעלולים היו לגרום לפגיעות חמורות בגופם של הפעוטות, והם גרמו לפעוטות לסבל רב. את חלק מהמעשים ביצעה הנאשמת כמעשה "ענישה", את חלקם ביצעה על מנת לגרום לפעוטות להתנהג באופן מסוים או משום שעמדו בדרכה, ואת חלקם ביצעה ללא כל סיבה נראית לעין. ניתן אך לשער את מידת חוסר האונים של הפעוטות אל מול מעשי הנאשמת, את חששם מפניה, ואת הסבל הנפשי שגרמה להם.

מעשי אלימות שביצעה הנאשמת כלפי הפעוטות בוצעו תוך ניצול חולשתם ותלותם בנאשמת. נוכח ריבוי המקרים וההתעלמות מהשלכות המעשים על הפעוטות ומבכיים, לרבות ביצוע מעשי אלימות כלפיהם בעודם בוכים, ונוכח ביצוע מעשי אלימות חסרי מטרה ובשרירותיות, היה במעשיה של הנאשמת גם כדי להטיל אימה על הפעוטות ולהפחידם.

68. מכאן שיש להרשיע את הנאשמת בעבירת התעללות בכל אחד מהאישומים הראשון, השני, השלישי, הרביעי, החמישי, השביעי, השמיני, התשיעי והעשירי.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 4015-08-24 מדינת ישראל נ' שיינקר(עצור/אסיר בפיקוח)

סיכום

69. הנה כי כן, התביעה הוכיחה מעבר לספק סביר, כי צבר המעשים שביצעה הנאשמת כלפי תשעה פעוטות – באישומים הראשון, השני, השלישי, הרביעי, החמישי, השביעי, השמיני, התשיעי והעשירי – שבוצעו תוך ניצול חולשתם והטלת אימה ומרות עליהם, ותוך הפעלת אלימות, לעתים משמעותית, מהווים עבירות התעללות.

70. עוד הוכיחה התביעה, מעבר לספק סביר, כי הנאשמת ביצעה מעשי תקיפה שגרמו למכאוב ולחבלה וזאת ביחס לאירועים הבאים: באישום הראשון – שישה אירועים; באישום השני – אירוע אחד; באישום השלישי – חמישה אירועים; באישום הרביעי – אירוע אחד; באישום החמישי – שלושה אירועים; באישום השישי – שני אירועים; באישום השביעי – שני אירועים; באישום השמיני – ארבעה אירועים; באישום התשיעי – ארבעה אירועים; ובאישום העשירי – חמישה אירועים.

71. כן הוכח מעבר לספק סביר, כי הנאשמת ביצעה מעשי תקיפה כלפי שני פעוטות, כמיוחס באישומים האחד-עשר והשנים-עשר.

72. למרות שהנאשמת ביצעה מעשי תקיפה נוספים לא ניתן יהיה להרשיעה באלו, משום שהיא הורשעה בעבירות של התעללות ביחס לאותם מעשים, ומעשי התקיפה נבלעים בהן. יתר על כן, משנקבע ביחס לשלושה אירועים כי אין בהם ראיות לגרימת חבלה של ממש, והגם שאירועים אלו עולים כדי תקיפה, לא ניתן להרשיע את הנאשמת בעבירות תקיפה בגיןן, בשל היבלעותן בעבירות ההתעללות.

73. לפיכך, מורה על זיכוייה של הנאשמת, מהטעמים המשפטיים שפורטו, מכלל עבירות התקיפה בנסיבות מחמירות שיוחסו באישומים הבאים: באישום הראשון – 3 עבירות; באישום השני – 4 עבירות; באישום השלישי – 5 עבירות; באישום הרביעי – 5 עבירות; באישום החמישי – 5 עבירות; באישום השביעי – 4 עבירות; באישום השמיני – 3 עבירות; באישום התשיעי – עבירה אחת; ובאישום העשירי – 3 עבירות.

כן מורה על זיכוייה של הנאשמת מעבירה אחת של תקיפה הגורמת חבלה בכל אחד מהאישומים השני ("אירוע מיום 16.6.24 בשעה 12:29"), השלישי ("אירוע מיום 6.6.24 בשעה 18:10"), והתשיעי ("אירוע מיום 18.6.24 בשעה 13:09").

74. אני מרשיעה את הנאשמת בעבירות הבאות:

א. 9 עבירות התעללות בקטין חסר ישע על ידי אחראי, לפי סעיף 368 לחוק העונשין, וזאת במסגרת תשעה אישומים;

ב. 33 עבירות של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 368ב(א) לחוק העונשין, וזאת במסגרת עשרה אישומים;

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 4015-08-24 מדינת ישראל נ' שיינקר(עצור/אסיר בפיקוח)

ג. שתי עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 382(ד) לחוק העונשין, וזאת במסגרת שני אישומים.

ניתנה היום, כ"ב שבט תשפ"ו, 09 פברואר 2026, במעמד הצדדים

אפרת פינק, שופטת